

Vattendom för vattentäkten
Granby - Bärmö.

133

90. 10. 11.

Ans.D. 26/1965
Aktbil. 26

ÖSTERBYGDENS VATTENDOMSTOLS

DOM

meddelad i domstolens kansli i

Stockholm den 26 november 1965.

I domstolen: Biträdande vattenrättsdomaren Lars Jarnås,
vattenrättsingenjörerna Sverker Nilsson och Per Ivan Jönsson
samt vattenrättsnämndemännen Olle Olsson, Bålsta, och Ingvar
Öjdahl, Uppsala.

Sökande: Sigtuna stad.

Ombud: Lantmätaren Nils Åberg, Ingenjörbyrå VIKA AB,
Vällingby.

Saken: Ansökan om tillstånd att uttaga grundvatten på
fastigheten Bärmö 3¹, 13¹ i S:t Pers socken, Stockholms län, m.m.

ANSÖKAN

I ansökan, som inkommit till vattenrättsdomaren den 24
mars 1965, samt i därefter gjorda kompletteringar till ansök-
ningen, har Sigtuna stad yrkat, att vattendomstolen måtte

dels pröva lagligheten av en på fastigheten Bärmö 3¹,
13¹ i S:t Pers socken, Stockholms län, anlagd grundvattentäkt
samt medgiva staden att ur vattentäkten uttaga intill 600 m³

1965 den 1 dec. anmälda på ^{myndigheten} Sigtuna stad f. h. J. J.

Dom A 109/1965

vatten om dygnet i genomsnitt för år,

dels fastställa skyddsbestämmelser för vattentäkten i enlighet med ett ingivet förslag.

Till stöd för ansökningsen har staden åberopat en av Ingenjörbyråen VIAK, Vällingby, utförd och den 3 mars 1965 dagtecknad "Redogörelse för grundvattenundersökningar vid Bärmö för Sigtuna stads vattenförsörjning" (aktsid. 13-52) samt en av VIAK likaledes upprättad karta över det begärda skyddsområdet, nr 19.2138 - 1 (aktsid. 52).

Av utredningen framgår, att anläggningarna omfatta två grundvattenbrunnar i lösa jordlager ("norra brunnen" och "södra brunnen") och en bergborrad brunn, med pumpanordningar, samt att vattnet från brunnarna genom en gemensam ledning - delvis i form av en plastledning på Mälarens botten - ledes till staden, där det via en lågreservoar tillföres stadens vattenledningsnät med en högtryckspumpanläggning.

Enligt ett vid ansökningsen fogat skriftligt avtal den 8 augusti 1963 (aktsid. 9-12) mellan staden och makarna Ann-Margret och Arvid Wretler såsom ägare till Bärmö 3¹, 13¹ med därtill vid huvudförhandlingen i målet gjorda tillägg arrenderar staden de områden varå brunnarna äro belägna samt har

även medgivits rätt att framdraga ledningar över fastigheterna.

MOTPARTERS STÅNDPUNKTER

Ansökningen har icke från något håll bestritts. Däremot ha yrkanden framstälts om särskilda villkor för bifall till ansökningen samt om ersättning, allt på sätt närmare framgår av det följande.

HUVUDEFÖRHANDLING

Vattendomstolen har hållit huvudförhandling med syn i målet den 18 oktober 1965.

TILLÅTLIGHET

Staden har upplyst: Den folkmängd, som nu är ansluten till stadens vattenledningsnät, ^{är/} ca 3.000 personer. Folkmängden 1970 har beräknats uppgå till 5.000 personer. Medeldygnsförbrukningen utgör för närvarande 570 m³/d och maximidygnsförbrukningen 900 m³/d. Motsvarande mängder 1970 ha beräknats till 1.100 respektive 1.600 m³/d. Stadens vattenbehov har hittills tillgodosetts ur sex bergborrade brunnar med en sammanlagd kapacitet om 875 m³/d. Vattentäkten vid Bärmö avser att i möjligaste mån täcka stadens ytterligare vattenbehov, intill dess anslutning vinnes till Stockholmstraktens vattenverksförbund. Denna anslutning väntas kunna äga rum senast

1970. Vid provpumpningar har den anlagda vattentäkten visat sig kunna ge den vattenmängd, som avses med ansökningen.

Makarna Wretler och staden äro enligt det ovan nämnda avtalet jämte tillägg ense om, att staden ur de tre brunnarna skall äga uttaga den med ansökningen avsedda vattenmängden, men att staden härvid i första hand skall taga vattnet ur den bergborrade brunnen, så länge denna förslår.

Ägaren till fastigheten Bärmöudd 1¹, Karl Rapp, har hävd-
dat, att det begärda vattenuttaget/^{han}påverkar den södra brunnen /- i synnerhet -/
på hans fastighet. Med hänsyn härtill har Rapp medgivit det begärda vattenuttaget under förutsättning, att staden i första hand uttager vattnet ur den bergborrade brunnen, i andra hand ur den norra brunnen och i sista hand ur den södra brunnen.

Staden har gemänt, att stadens åtagande att i första hand anlita den bergborrade brunnen är tillfyllest, eftersom norra brunnen och södra brunnen kommunicera med varandra.

Vattendomstolen:

Efter övervägande av vad ovan upptagits finner vattendomstolen några omständigheter, som jämlikt 2 kap. 44 § vattenlagen eller eljest kunna utgöra hinder mot det begärda vattenuttaget, icke hava framkommit i målet. Icke heller ger ut-

redningen vid handen, att någon turordning för vattenuttaget bör gälla mellan den norra och den södra brunnen med hänsyn till vattentillgången å Bärmöudd 1¹.

På grund härav medgives staden att nyttja den på Bärmö 3¹, 13¹ anlagda grundvattentäkten, och att ur denna uttaga intill 600 m³ vatten om dygnet i genomsnitt för år, allt i enlighet med de villkor och övriga bestämmelser, som angivas i det följande.

Vatten skall i första hand tagas ur den bergborrade brunnen och i andra hand ur de båda i lösa jordlager utförda brunnarna utan närmare fördelning mellan dessa.

MÄTNINGAR OCH OBSERVATIONER

Vid vattentäkten skall för envar av brunnarna finnas vattenmätare med räkneverk för uppmätning av uttagen vattenmängd. Vattenmätarna skola avläsas minst en gång i veckan och anteckningar skola föras, om den däremot svarande vattenmängd, som per dygn tillgodogöres från vattentäkten. Härjämte skola vattenståndsobservationer äga rum en gång i månaden i de brunnar, som i VIAK:s utredningar betecknats Rb 5/63, Rb 9/63, Rb 6/62, Rb 1/63 och Rb 14/63. Anteckningar om vattenstånd och uttagna vattenmängder skola hållas tillgängliga för dem, som önska taga del därav.

SKYLDIGHET ATT AVSTÅ VATTEN

Det synes icke nu påkallat att beträffande vattentäkten göra sådant förbehåll, som avses i 2 kap. 49 § första stycket vattenlagen.

Om skyldighet att på grund av minskning i tillgången på grundvatten avstå vatten, utan att förbehåll därom skett, stadgas i 2 kap. 52 § vattenlagen.

SKYDD SOMRÅDE

Staden har yrkat, att till skydd för vattentäkten måtte förordnas om sådant servitut, som avses i 2 kap. 62 § första stycket vattenlagen, och att servitutet skall innebära, att inom ett skyddsområde på Bärmö 3¹, 13¹, som avgränsas med röda begränsningslinjer å en i målet ingiven karta (aktsid. 52), icke får förvaras olja, lösta kemikalier eller andra för grundvattnet skadliga ämnen i större mängd än 100 l, samt att inom området icke får grävas, sprängas eller schaktas mera än 0,5 m under nuvarande marknivå.

Makarna Wretler ha såsom ägare till den berörda marken i avtalet den 8 augusti 1963 medgivit det begärda servitutet.

Länsingenjören har framhållit, att även mindre kvantiteter än 100 l av de för grundvattnet skadliga ämnena måste

förvaras på betryggande sätt.

Vattendomstolen förordnar, jämlikt 2 kap. 62 § första stycket vattenlagen, att till skydd mot förorening av grundvattnet skall läggas det servitut, som staden begärt, å fastigheten Bärmö 3¹, 13¹ i S:t Pers socken.

Den av länsingenjören framhållna skyldigheten följer omedelbart av bestämmelsen i 2 kap. 63 § vattenlagen.

ERSÄTTNINGSFRÅGOR

A. Med anledning av vattenuttaget.

Karl Rapp har såsom ägare till den väster om stadens vattentäkter belägna fastigheten Bärmöudd 1¹ anfört och yrkat följande.

Rapp, som nu är 64 år, har varit bosatt på lägenheten nästan hela sitt liv. Lägenheten omfattar ca 10 ha, varav 2,5 ha utgör åkermark och resten ängs- och hagmark. Han har två kor och ett ungdjur. Han är alltså småbrukare och bedriver även trädgårdsrörelse.

På lägenheten finnas sedan gammalt två brunnar, i målet kallade "brunn nr 2" och "växthuskällan", vidare en självrinnande källa, kallad "sommarstugekällan", samt invid denna en vattenfylld grav, där man förut tagit lera för ett tegelbruk.

Sommarstugekällan användes av hyresgästerna i en vid källan belägen sommarstuga. Vidare ha grannar hämtat vatten ur denna källa. Sommarstugekällan och graven avvattnas genom en bäck, som utmynnar i Bärmöviken av Mälaren. Bäckens användes som vattningställe för kreaturen. Från brunn nr 2 finnas ledningar med hydroforanläggning till boningshuset och ladugården. Sedan staden börjat uppfordra vatten ur sin grundvattentäkt, ha brunnarna, sommarstugekällan och lergraven sinat samt bäcken blivit torrlagd. Innan stadens provpumpning började, har det alltid funnits vatten på dessa ställen.

Den 25 februari 1963 tog vattnet slut i brunn nr 2. Staden körde sedan vatten till fastigheten intill månads-skiftet mars-april, då vattentillgången blev så stor, att vattenkörningen kunde upphöra.

Det framkörda vattnet tömdes i en behållare vid "smedjan" 80-90 m från boningshuset och något närmare ladugården. Behållaren fylldes varannan eller var tredje dag. Samtidigt avlämnades vid boningshuset en 50-litersflaska med vatten. Under denna tid bar han vatten till ladugården och, när innehållet i flaskan tog slut, även till boningshuset.

Den 6 februari 1964 tog staden vattentäkten i bruk. Rapp

hade dessförinnan mätt avrinningen från sommarstugekällan. Han hade börjat därmed den 3 december 1963. Mätningen skedde med en 10-litershink. Hinken hade fyllts till brädden efter 7-21 sekunder. En sådan avrinning anser han motsvara 50-60 m³/d. Den 17 februari upphörde avrinningen från källan. I brunn nr 2 räckte vattnet till i mitten av juni månad. Efter den 16 juni kördes vatten _____ till och med den 7 augusti 1964, då en av staden på fastigheten anlagd rörbrunn kunde tagas i bruk (Rb 9/63 på stadens ritningar). Vid provpumpning under tre veckor från denna rörbrunn hade kunnat uppfordras i genomsnitt 23 m³/d. Boningshuset och ladugården fingo därefter vatten genom en tills vidare på marken utlagd ledning, som kopplats på den tidigare befintliga ledningen mellan brunn nr 2 och byggnaderna i fråga.

Då avrinningen från sommarstugekällan och lergraven upphört samt bäcken till följd härav torrlagts, anordnade Rapp för vattning av djuren under betesgången en ledning från behållaren vid smedjan till ett på betesmarken utsatt kärl. När rörbrunnen blev driftfärdig, anslöt han ledningen till brunnen. Denna anordning användes alltjämt. Under betestiden tappas vatten dagligen till vattningskaret.

Under hösten 1964 utförde staden grävning för nedläggning av vattenledningen. Genom att marken sedan var tjälbunden, kunde återfyllning ej ske förrän på våren 1965. Den avslutades i slutet av juni 1965.

Genom bäckens uttorkning ha ett flertal alar utmed bäckravinen dött.

Han gör gällande, att den inträffade vattenbristen på fastigheten och därav följande olägenheter orsakats av staden, samt yrkar, att staden måtte hålla honom skadeslös härför med de belopp, som framgå av följande uppställning

1. För vattenhämtning 1963 och 1964, 78 dagar à 5 kronor		390:-
2. Vattenledning till betesmarken		
Materialkostnad	100:-	
5 arbetstimmar à 6 kronor	30:-	130:-
3. Arbeta med vattentappning fr.o.m. 1965 per år		500:-
4. Skördeminskning 1964		
"Sjöängen", totalskada	500:-	
Åkermarken,		
450 kg blandsäd	200:-	
900 kg halm	100:-	
Åkermarken, vall	480:-	1.280:-
5. Skördeminskning 1965		
"Sjöängen", totalskada	500:-	
Åkermarken,		
225 kg blandsäd	100:-	
450 kg halm	50:-	
Åkermarken, vall	480:-	1.130:-

de ovan angivna punkterna.

3. Ett engångsbelopp av 50 kr för arbete med vattentappning för kreaturen.

6. För tillfällig markskada på grund av ledningsdragning 25 kronor.

7. 15 kr per år för Rapps hittillsvarande strömkostnad för vattenuppföringen. Staden har dessutom medgivit att Rapp kostnadsfritt får överta de staden tillhöriga anläggningar, som utförts på Rapps fastighet för tryggnade av fastighetens vattenförsörjning.

Till styrkande av sin talan har Rapp

dels åberopat följande skriftliga bevisning, nämligen

utlåtande den 26 augusti 1965 av laboratorn, agronomie doktorn Sigvard Andersson, Uppsala, (aktsid. 61, 62),

besiktningsbevis den 5 september 1963 av lantbrukskonsulenten Walter Soo, Stockholm, (aktsid. 72),

anteckningar från Stockholms hamnkontor den 17 oktober 1965 angående Mälarens vattenstånd m.m. (aktsid. 97),

besiktningsbevis och nivåavvägningar den 4 augusti 1965 av lantbruksinstruktören Pingal Englund, Stockholm, (aktsid. 98-100),

samt Rapps egna anteckningar om avrinningen från sommarstugekällan (aktsid. 101, 102),

dels åberopat förhör med sig själv under sanningsförsäkran samt vittnesförhör med ett antal personer.

Staden har ingivit och åberopat uppgifter om månadsmedelvärdet av de vattenmängder, som uttagits ur grundvattentäkten, (aktsid. 110, 111) samt

utdrag ur ett utlåtande den 4 juli 1963 av professorn Yngve Gustafsson, Stockholm, (aktsid. 107-109).

Vattendomstolen.

Efter övervägande av den i målet förebragta utredningen -- inbegripet vattendomstolens egna iakttagelser vid synegången -- uttalar vattendomstolen följande.

Vid bedömning av den inverkan stadens vattenuttag kan ha på Rapps fastighet Bärmöudd 1¹ är det i första hand uttaget från den södra brunnen (Rb 6/62), som intresserar. Provpumpningen under perioden februari-april 1963 visar en kraftig av-sänkning på 4 å 5 m av grundvattenståndet i brunnen. Den av-sänkta grundvattennivån har legat ca 2,5 m under Mälarens vattenyta. Inom fastigheten Bärmöudd 1¹ har grundvattenståndet observerats i rörbrunn 9/63 och rörbrunn 5/63 belägen intill

fastighetens brunn, brunn nr 2, där även vattenstånden observerats. Med hänsyn till sistnämnda brunns läge nära den från sommarstugekällan kommande bäcken torde vattnet i brunnen utgöras av såväl grundvatten som från bäcken infiltrerat vatten. Av observationerna framgår klart, att grundvattenståndet vid rörbrunn 9/63 påverkats av provpumpningen med en avsänkning till en nivå av ca 0,3 m under Mälarens vattenyta. Även i rörbrunn 5/63 har vattenståndet om än obetydligt sjunkit under Mälarens vattenyta. Dessa förhållanden tyda på en viss påverkan på grundvattenståndet inom Bärmöudd 1¹ på grund av provpumpningen. Det förefaller dessutom sannolikt, att ett mera långvarigt uttag av vatten skulle medföra större inverkan än vad som redovisats under den förhållandevis kortvariga provpumpningsperioden. Vidare förefaller det troligt, att grundvattennivån vid sommarstugekällan kan ha påverkats starkare än vid rörbrunn 9/63. Då grundvattenståndet inom fastigheten icke observerats tillräckligt länge före och efter provpumpningen, ger det av staden redovisade materialet icke någon anvisning om hur grundvattenförhållandena inom fastigheten varit under opåverkade förhållanden. Av den bevisning Rapp lämnat i målet får dock anses styrkt, att före stadens uttag av grundvatten

det alltid funnits vatten i sommarstugekällan och i den däri-
från ledande bäcken samt i brunn nr 2.

Med hänvisning till vad ovan anförts tala därför sanno-
lika skäl för att den av Rapp avsedda vattenbristen i sommar-
stugekällan, bäcken och brunnen förorsakats av stadens grund-
vattenuttag. Vid angivna förhållanden skall Rapp gottgöras för
den skada och det intrång stadens vattenuttag har förorsakat
och kommer att förorsaka honom som ägare till Bärmöudd 1¹.

I fråga om ersättnings storlek synas under punkterna
1, 2, 6 och 7 angivna belopp vara skäliga.

Det under punkt 3 avsedda arbetet med vattentappning till
kreaturen bör kunna utföras med mindre tidsspillan än Rapp an-
givit. Ersättningen för detta arbete kan därför skäligen be-
stämmas till 250 kronor per år.

Beträffande punkterna 5 och 6, skördeminskning genom
grundvattensänkningen, uttalar vattendomstolen följande. Inom
åkerområdet består marken av ett flera meter mäktigt lerlager.
Med den finkornighet, som lerjordar ha, är den kapillära stig-
ningen hos grundvattnet så ytterligt långsam och obetydlig,
att växternas vattenförsörjning huvudsakligen beror på markens
egen vattenhållande förmåga. Det saknas därför anledning att

räkna med någon påverkan på skörden av praktisk betydelse av den grundvattenavsänkning, som förekommit och som i framtiden kan beräknas ifrågakomma. Sjöängen återigen står under mer eller mindre direkt påverkan av Mälarens vattenstånd. Ängens grundvattenstånd måste därför i första hand följa Mälarens vattenståndsväxlingar. Det sekundära inflytandet av en från landsidan framträngande grundvattenström måste vara av så underordnad betydelse, att det ej i nämnvärd mån påverkar växtligheten.

Beträffande yrkandet under punkt 8 rörande alridån längs bäcken, har vid synen kunnat konstateras, att några alar torkat samt att lövverket på övriga alar är glesare än på alar vid stranden av Mälaren. Det synes sannolikt, att bäckens torrläggning varit orsak till detta förhållande. Vattendomstolen finner det dock icke möjligt att nu med någon säkerhet kunna avgöra hur alridån slutligen kan komma att påverkas av stadens vattenuttag. Denna fråga bör därför avgöras först efter en prøvotid.

Med anledning av Rapps yrkanden om besiktning m.m. uttalar vattendomstolen, att det ej synes antagligt, att andra skador än de ovan beräknade skola behöva uppkomma genom stadens vat-

tenuttag. För sådant fall hänvisas därför till vad nedan stad-
gas angående oförutsedda skador.

Enär stadens i målet medgivna åtgärder avse allmänt ända-
mål, kan Rapp, jämlikt 9 kap. 50 § vattenlagen, icke erhålla
förhöjning å skadeståndsbelopp, som utdömas till honom.

På grund av det anförda förpliktas staden att nu till
Rapp utgiva följande engångsbelopp.

För vattenhämtning 1963 och 1964	390 kronor
För vattenledning till betesmarken	130 "
För tillfällig skada av ledningsdragningen	<u>110 "</u>
Summa	630 kronor

För arbete med vattentappning till kreaturen skall sta-
den från och med år 1965 utge 250 kronor per år. Ersättningen
skall för varje år gäldas före 1 juli och utgå så länge Rapp
håller kreatur på fastigheten. Efter det att staden upphört
med sitt vattenuttag och sommarstugekällan och bäcken blivit
vattenförande i samma omfattning som tidigare, upphör stadens
ersättningsskyldighet.

Intill sagda tid skall staden vidare svara dels för under-
håll av rörbrunnen (Rb 9/63) och den från brunnen av staden an-
lagda vattenledningen, dels för anläggning och underhåll av

den elutrustning som föranletts av eller behövs för brunnen samt för den framtida kostnaden för elström för brunnen, dock med rätt för staden att göra avdrag för Rapps hittillsvarande strömkostnad med 15 kr per år.

Frågan om inverkan på albeståndet vid bäcken uppskjutes, jämlikt 11 kap. 66 § 2 mom. vattenlagen, för att avgöras efter en prøvotid av två år. I händelse staden under prøvotiden icke kan överenskomma med Rapp om ersättnings storlek, åligger det staden att före utgången av år 1967 till vattendomstolen inkomma med redogörelse för vattenuttagets inverkan på albeståndet och förslag till ersättning härför. Efter prøvotidens utgång kommer vattendomstolen att utan anmälan av part upptaga målet till slutligt avgörande i denna del.

Om uppgörelse träffas mellan parterna före prøvotidens utgång, bör anmälan därom snarast göras till vattendomstolen.

De av Rapp framställda yrkandena om ersättning för skördeminskning på åkermarken och Sjöängen ogillas.

Rapps yrkande om förhöjning å utdömda belopp ogillas.

B. Med anledning av den södra brunnen.

Rapp har uppgivit, att han genom jorddelningsservitut ensam disponerar utfartsväg från Bärmöudd 1¹ över Bärmö 3¹, 13¹,

att stadens södra brunn ligger omedelbart norr om denna väg på ett öppet område, att brunnens höga brunnskar vintertid förorsakat en snödriva över vägen, samt att Rapp vid några tillfällen måst skotta undan denna driva för att kunna köra vidare på vägen. För denna olägenhet yrkar han, att staden måtte åläggas antingen att till honom utgiva en intrångsersättning om 25 kronor för år eller att ansvara för att utfartsvägen ständigt hålles fri från snöhinder vid brunnen.

Staden har gemäلت, att Rapp såsom servitutshavare icke har möjlighet att hindra, att det uppföres vilket föremål som helst utmed vägen, att staden därför bestrider Rapps yrkanden men såsom i och för sig skälig ersättning vitsordar 10 kronor för år.

Vattendomstolen:

Innehavare av begränsad sakrätt till ett område torde lika väl som ägaren till ett område i och för sig vara berättigad till skadestånd med anledning av åtgärder å angränsande fastighet, om förutsättningar därför i övrigt föreligga. För att skadestånd skall utgå, fordras emellertid dels att skadan är väsentlig, dels att den är av sådan beskaffenhet, att den ej med hänsyn till förhållandena i orten bör tålas utan gottgörelse.

Det höga brunnskaret kan icke anses vara ett typiskt eller i bygden vanligt förekommande föremål. Det kan antagas, att den olägenhet som därigenom orsakas vägens innehavare, åtminstone vissa år blir avsevärd. Vid dessa förhållanden bör Rapp erhålla ersättning för det angivna intrånget. Den begärda ersättningen för år synes icke vara oskäligen.

På grund av det anförda förpliktas staden att i angivet hänseende utgiva en intrångsersättning till Rapp med ett engångsbelopp om sexhundra tjugufem (625) kronor.

Oförutsedd skada

Därest till följd av vattentäktens tillkomst eller vattenuppfordringen vid denna vållas skada eller intrång, som vattendomstolen icke förutsett, må med tillämpning av 2 kap. 51 och 53 §§ vattenlagen den, som lider skadan eller intrånget, hos vattendomstolen anmäla anspråk på ersättning med anledning därav eller, vid skada eller intrång av betydelse, föra talan om meddelande av sådana ändrade föreskrifter rörande tillgodogörande av grundvatten och vidtagande på ägarens bekostnad av sådana förändringar i vattentäktens anordnande, som utan att förnärma tredje mans rätt eller för ägaren medföra väsentlig olägenhet äro ägnade att förebygga eller i största möjliga mån

minska skadan eller intrånget för framtiden. - Anspråk eller talan som nu sagts skall anmälas eller anhängiggöras inom tio år från dagen för meddelande av denna dom. - Anmälan om sådant ersättningsanspråk skall göras skriftligen och i minst två exemplar ingivas till vattenrättsdomaren. Talan om förändringar med avseende på grundvattnets tillgodogörande eller vattentäk- tens anordnande skall föras efter stämning till vattendomstolen inom samma tid.

RÄTTEGÅNGSKOSTNADER

Rapp har yrkat ersättning för rättegångskostnader

dels med 1.132:19 kronor för besiktningar och konsulta- tioner 1963 och 1964 före ansökningens ingivande, allt enligt en ingiven uppsättning (aktsid. 59 och 60),

dels med 46 kronor, avseende Englunds intyg,

dels med 280 kronor för eget arbete med målet,

dels med 4.411:54 kronor, avseende advokaten Bertil Bur- marks, Stockholm, sysslande med målet,

dels med 1.060 kronor, avseende lantbruksingenjören Lars- Ove Lingströms, Västerås, arbete med målet,

dels med 463:50 kronor för vittneslöner,

eller tillhoppa med 7.393 kronor 23 öre.

Staden har gemäلت: Av beloppet 1.132:19 kronor medges 300 kronor med hänsyn till Rapps kostnader för de förlikningsförhandlingar, som pågått under den tid beloppet avser. I övrigt bestrides beloppet. Åtskillig utredning har varit önskelig. Så till exempel har staden kunnat ställa flera av de av Rapp anskaffade uppgifterna till förfogande kostnadsfritt. Vidare har det ej varit nödvändigt att anlita ett flertal sakkunniga och ombud. - Kostnader som avse Anderssons och Englunds utlåtanden bestridas. - Rapps personliga kostnader i målet, 280 kronor, medgivas. - I fråga om Burnarks och Lingströms kostnadskrav medges 1.500 respektive 580 kronor. - Kostnaden för vittneslöner bestrides helt, enär vittnesförhören varit utan värde i målet. Emellertid vitsordas såsom i och för sig skäligt kostnaden för vittnena John Kristofferssons och Rosenqvists hörande, för vittnet Åke Kristofferson 80 kronor för förlorad arbetsförtjänst och i övrigt yrkade belopp, för vittnet Melin 40 kronor för förlorad arbetsförtjänst, skälig resekostnad samt yrkad ersättning för uppehälle 15 kronor.

Vattendomstolen:

Vittnet Åke Kristoffersson har icke visat, att han på grund av sin inställelse som vittne gått miste om mera än 80

kronor i arbetsförtjänst. Staden bör därför icke förpliktas gottgöra Rapp med högre belopp i detta hänseende.

I övrigt synes Rapp skäligen vara berättigad till gottgörelse med av honom yrkade belopp för kostnader i målet.

På grund härav förpliktas staden att ersätta Rapp med tillhopa sjutusentrehundratretton (7.313) kronor 23 öre jämte med vad Rapp visar sig hava utgivit för ett exemplar av vattendomstolens dom i målet.

Av det utdömda beloppet utgöra 4.411 kronor 54 öre, varav 4.150 kronor arvode, ersättning åt advokaten Burmark, samt 1.060 kronor, varav 960 kronor arvode, ersättning åt lantbruksingenjören Lingström, för deras sysslande med målet.

DOMSTOLSKOSTNAD

Det åligger staden att gälda i 11 kap. 97 § vattenlagen angivna kostnader för målets behandling vid vattendomstolen enligt särskild redovisningsräkning från domstolens kansli.

FULLEÖLJD

Angående talan mot domen, se Bilaga.

På vattendomstolens vägnar:

Lars Jarnås
Lars Jarnås

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avd 9, Vattendomstolen
Kopian överensstämmer
med originalet.

Anna Nybérus

